

[Helge Sander]

enkelt: det er folket. Og hvis folket skal være en kvalificeret medspiller, skal der naturligvis være nogle muligheder for at reparere på eventuel sparsomme skolekundsaber. Der er vel omkring 1 million danskere, der deltager i studiekredse og undervisning, og langt flere, der hver dag er med til at udfylde de rammer, som idrætsforeningerne tilbyder i faciliteter, der næppe har sin lige andetsteds. Derfor er vi i Venstre også meget glade for, at vi kan stå bag lovforslaget, som viderefører det, der er blevet kaldt verdens bedste fritidslov.

Men efter fru Jytte Andersens tale skulle man næsten tro, at den var blevet forvandlet til verdens dårligste. Det var i hvert fald utroligt, så negativt den blev udlagt, synes jeg, og det synes jeg især er påfaldende i betragtning af, at de reaktioner, som vi har fået fra de kommende brugere – og dér kan vi jo tage dels de mange svar, der er kommet til ministeriet, dels de breve, hver enkelt af os har fået – næsten alle været positive. Man har været enige om, at her var et godt udgangspunkt, nemlig den lokale forankring og en udstrakt grad af selvforvaltning.

Jeg har også med særdeles stor tilfredshed noteret, at Idrættens Fællesråd har fortalt, at de har deltaget i mere end 475 møder rundt i landet, hvor man har talt om folkeoplysningen, og samstemmende meldes der fra alle møder, at man er tilfreds med lovens hovedlinjer.

I Venstre synes vi, det er vigtigt at fastslå, at det netop er decentraliseringstankerne og hele princippet, som er ganske afgørende, nemlig at staten udstikker de overordnede retningslinjer og kommunerne den økonomiske ramme, og at brugerne så har ansvaret for midlernes fordeling. Det er en opgavefordeling, som vi synes er naturlig, og som vi tror på er virkelig god.

Jeg kan ikke lade være med at sige, at vi har hørt meget fra socialdemokratisk hold, men den mistillid, som kom til udtryk her i form af, at de kommunale fællesskaber – det er det, vi andre kalder kommunerne, går jeg ud fra – skulle være så dårlige til at administrere, det var dog helt utroligt.

Men som sagt, i Venstre er vi meget tilfredse med loven, og vi er også tilfredse med den åbenhed, kulturministeren har lagt for dagen. Ministeren har ikke lagt skjul på, at der i dette meget omfattende lovmateriale er enkeltområder, som han er parat til at se nærmere på under udvalgsarbejdet.

Vi vil gerne pege på tre områder, som vi også – i lighed med det, der allerede er sagt – føler at der er grund til at se lidt nærmere på. Hvad angår oplysningsforbundenes muligheder for at tilbyde afspænding og yoga, er det korrekt, at der er sket en ændring i formuleringen i forhold til det, som stod i betænkningen. Men det ser vel ikke så sort ud, som det er blevet malet her i dag, for ideen er jo netop, at ved at lægge det ud lokalt skulle der jo gives mulighed for, at man lokalt kunne give tilladelse til, at disse aktiviteter kan foregå.

Et andet område, jeg gerne vil pege på, er folkeoplysningsudvalgene i de enkelte kommuner. Der har været megen tale frem og tilbage om sammensætningen af disse udvalg, og også i vores kreds har vi været meget usikre på, hvilken model der er den bedste. Modellen, vi har i øjeblikket, som består af et flertal af brugere og et mindretal af en kreds, som kommunalbestyrelsen udpeger, er ikke nødvendigvis den helt ideelle. For mit vedkommende må jeg tilstå, at jeg personligt måske føler, at et folkeoplysningsudvalg bestående 100 pct. af brugere ville være at foretrække, men her er vi meget, meget åbne og glæder os til at kigge på det under udvalgsarbejdet. Faktum er i hvert fald, at det bliver et meget, meget magtfuldt organ ude i lokalsamfundet, heri er jeg ganske enig med fru Jytte Andersen – for nu bare at være lidt positiv.

Ikrafttrædelsestidspunktet er sat til den 1. august. Vi har nok den fornemmelse, at man ude omkring gerne ser, at det bliver den 1. januar. Måske ville det være at foretrække, hvis vi havde en rullende overgang. De lokale folkeoplysningsudvalg kunne så gå i gang på et tidligere tidspunkt, således at man langsomt fik ført den nye lov igennem. Men det mener jeg også vi skal se på, for det afhænger selvfølgelig også lidt af, hvornår vi får denne lov igennem Folketinget og vedtaget ved tredje behandling.

Derudover vil jeg gerne nævne et par ting først og fremmest om lokaletilskud. Uden at tage stilling til kulturministerens mulighed for at lægge loft over lokaletilskuddene synes jeg, der er grund til at knytte en kommentar til det brev af 22. januar, vi fik fra Idrættens Fællesråd. Her beskæftiger man sig med de lovpligtige og de frivillige lokaletilskud, og det var ganske interessant at se, at de lovpligtige lokaletilskud kun udgør 128 mio. kr., men på grund af, at 87 pct. – 87 pct. – af kommunerne har frivillige lokaletil-